

срокътъ ни на една полица.—Така се свърши дѣятелността на нашата емиграция, а съ нея заедно политическата и журналната дѣятелност на множество безцвѣтни и спекулативни личности, споредъ понятията на които патриотизмътъ е билъ сръдство за прѣхрана, революцията сръдсто за обогатяване, а свободата сръдство за достигане до високи почести и слава¹⁾.

Незакъснѣлъ и редакторътъ на починалата Независимостъ да оправдае прѣдчувствията на поета. Подозирайки тайнитѣ намѣрения на Каравеловъ, който се люшкаръ отъ Сърбия до Ромжния и отъ емиграция до чорбаджии, наблюдавайки по-прѣжнитѣ връзки на отчаяния дѣецъ съ голѣми и малки държавни плъхове, Ботйовъ билъ въ себе си убѣденъ, че косъмътъ на Каравеловъ не е чистъ. Слѣдъ като се изпрѣчила катастрофата прѣдъ „Независимостъ“, той искалъ да бжде съвсѣмъ самостоятеленъ. Каравеловъ сжщо така останалъ самостоятеленъ: съ спирането на Независимостъ той си развързалъ ржцѣтъ да пристъпи къмъ новия курсъ въ своята политика. Третиятъ брой на Знаме излѣзълъ, и прѣди да дочака 4-ия, Каравеловъ обявилъ излизането на в. Знание, органъ на „дружеството за разпространение полезни знания“, сир. — органъ на самия Любенъ Каравеловъ. Нова опасностъ! Хомеопатитѣ и игиениститѣ не кандисватъ, но стариятъ влѣкъ — Каравеловъ, глътналъ вждицата, потъналъ въ тѣхното блато, т. е. въ редоветѣ на противницитѣ. Какво да се прави? — Много просто: ботйовската политика, свойственна на неговия духъ, трѣбва да се приложи на практика. Бой на общо основание. „Въ първия брой на вѣстникътъ си — пише Ботйовъ, ние бутнахме тоя въпросъ (въпросътъ за значението на образованието и просвѣщението) и казахме, че „както за

¹⁾ Съчинения, стр. 219—220 (наша редакция и издание на дъщерята на поета).